

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 octombrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Orhei din 23 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2014 declarat de inculpații

Covîla Vladimir Alexandru, născut la 22 septembrie 1987, originar și domiciliat în or.Orhei, str.Vasile Lupu 1, ap.16

și

Gospodarenco Vasile Constantin, născut la 08 februarie 1995, originar și domiciliat în or.Orhei, str.Sf.Dumitru, 7.

Termenul examinării cauzei:

1. 17.08.2013 - 23.12.2013 - prima instanță,
2. 23.01.2014 - 13.02.2014 - instanța de apel,
3. 17.06.2014 - 15.10.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei din 23 decembrie 2013, au fost condamnați:

- **Covîla Vladimir** în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la 500 unități convenționale și art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare și 500 unități convenționale, care urmează a fi executate separat.

Potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 4 ani;

- **Gospodarenco Vasile** în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la 400 unități convenționale și art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare și 400 unități convenționale, care urmează a fi executată separat;

Potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea în mod solidar de la Covîla Vladimir și Gospodarenco Vasile în beneficiul lui Lozovanu Victor a prejudiciului material în sumă de 2130 lei, a prejudiciului moral în sumă de 30000 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 2217 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, la 20 aprilie 2013, ora 22.00, Covîla Vladimir împreună cu Gospodarenco Vasile, aflîndu-se pe str.V.Lupu din or.Orhei, în apropierea magazinului „Floribeli”, în urma unui pretext inventat, din intenții huliganice, încalcînd grosolan ordinea publică, au iscat un conflict cu cet.Lozovanu Victor, pe care l-au îmbrîncit, aplicîndu-i multiple lovituri cu mîinile și picioarele peste diferite părți ale corpului.

Tot ei, la 20 aprilie 2013, la ora 22.00, aflându-se pe str.V.Lupu din or.Orhei, în apropierea magazinului „Floribeli”, după comiterea intențiilor huliganice, urmărind scopul vătămării integrității corporale, intenționat i-au aplicat cet.Lozovanu Victor lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală, leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin contuzie medie, fractura liniară a osului temporal pe dreapta, focare de dilacerare bifrontal, hemoragie subarahnoidiană traumatic, fractura claviculei drepte cu deplasare, contuzia umărului și brațului, care duc la o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale grave.

3. Sentința a fost atacată cu apel de inculpați și avocatul V.Pavlov în numele părții vătămate, care au solicitat:

- inculpații, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece nici un martor concret nu a indicat despre vinovăția lor, expertul a indicat că au fost lovituri repetate, însă nu a specificat dacă acestea puteau fi produse de la căderea liberă, martorii au dat declarații confuze, fapta s-a întâmplat la 20.04.2013, însă procesul-verbal de sesizare a fost semnat abia la 25.05.2013, timp în care cu partea vătămată putea să se întâmple orice, martorii D.Ceban, P.Gheorghelaș, D.Cortac nu au comunicat concret și sigur cine l-a lovit pe V.Lozovanu;

- avocatul în numele părții vătămate, casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea unei pedepse reale cu închisoarea inculpaților și admiterea integrală a acțiunii civile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2014, apelurile avocatului în numele părții vătămate și a inculpaților V.Covîla și V.Gospodarenco au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel, verificând în ședința de judecată probele administrate, care au fost cercetate de prima instanță în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a ajuns la concluzia că acestea demonstrează vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(2) și 151 alin.2 Cod penal, fiind bazată pe declarațiile părții vătămate V.Lozovanu, a martorilor N.Pahomov, Gh.Lozovanu, D.Ceban, P.Gheorghelaș, D.Cortac, T.Socolovscaia și actele cauzei – procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie, de confruntare între partea vătămată și bănuiți, raportul de constatare medico-legal din 16.05.2013, raportul de expertiză medico-legală din 22.05.2013, extrasul din fișa medicală, conținutul cărora confirmă faptul săvârșirii de către inculpați a infracțiunilor de huliganism și provocare a vătămării intenționate grave a integrității corporale și a sănătății, periculoase pentru viață.

La fel, instanța de apel a conchis că argumentele inculpaților descrise în apel nu și-au găsit confirmare, sentința fiind una legală și întemeiată, prin care s-a dovedit cu certitudine încălcarea grosolană de către inculpați a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței cu vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care sînt combătute prin șirul de probe enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile părții vătămate, a martorilor și materialele dosarului, care ar trezi dubii în nevinovăția acestora, nu au fost reținute.

Instanța de apel a concluzionat că pedeapsa stabilită de prima instanță inculpaților este una legală, în limitele legii și corespunde personalității inculpaților, la care s-a ținut cont de circumstanțele care agravează sau atenuază pedeapsa, prevăzute în art.76-78 Cod penal, fiind stabilită o pedeapsă legală, care va duce la corijarea și reeducarea inculpaților.

În ce privește apelul părții vătămate instanța de apel a stabilit că, motivele invocate în apel nu pot servi drept temei de casare a sentinței, deoarece prejudiciul material solicitat de către acesta nu a fost demonstrat prin documente contabile, iar cheltuielile legate de asistența

juridică, de tratament și prejudiciul material confirmate prin bonurile de plată, au fost încasate prin sentință de la inculpați în mod solidar în beneficiul părții vătămate. Referitor la prejudiciul moral s-a indicat că, caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate, respectiv fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul moral suferit, dar numai instanța de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea acestuia prin echivalent bănesc, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de persoana părții vătămate, de circumstanțele concrete în care părții i-au fost cauzate vătămarile corporale, corect fiind stabilită mărimea prejudiciului moral, ținând cont de suferințele psihice și fizice care i-au fost provocate părții vătămate în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpaților.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat recurs ordinar inculpații, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd repetat aceleași motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului fiind neîntemeiat, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurenții în recurs au invocat ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, considerînd că în acțiunile inculpaților lipsesc elementele infracțiunilor incriminate, solicitînd să fie achitați.

Colegiul penal reține că, instanța de fond și de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui V.Covîla și V.Gospodarenco în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) și art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestora fiind justă.

Concluziile instanțelor judecătorești contestate sînt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cum sînt declarațiile:

- părții vătămate V.Lozovanu, care a explicat că prima lovitură a primit-o de la V.Covîla cu pumnul în față, pierdîndu-și echilibrul, apoi a fost atacat de al doilea inculpat, V.Gospodarenco, din care cauză a căzut jos și și-a pierdut cunoștința;

- martorului N.Pahomov, care a declarat că traversînd strada a văzut că pe partea adversă a străzii era inițiat un conflict, a trecut strada și l-a împins pe V.Lozovanu, iar acesta se împingea cu inculpații, nu a văzut ca inculpații să fi lovit pe cineva, V.Lozovanu nu putea să cadă de la faptul că el l-a împins, deoarece nu a fost împins cu putere;

- martorului Gh.Lozovanu, care a relatat că partea vătămată i-a spus că a fost bătut de niște băieți în urma unui conflict apărut din cauza limbii în care vorbeau, fiul a fost în stare gravă dus la spital, cheltuielile suportate pentru tratament constituie aproximativ 6000-7000 lei;

- martorii D.Ceban și P.Gheorghelaș, care au declarat că de ei s-au apropiat doi băieți, peste cîtva timp s-a apropiat și inculpatul V.Covîla, s-a început conflictul deoarece inculpatul vorbea în limba rusă, s-a întors să vadă unde era o colegă de a ei și l-a văzut pe V.Lozovanu jos, a dat să-l ridice, însă acesta nu putea vorbi și era murdar de sînge, a văzut că V.Covîla îl ținea pe acesta de scurtă, nu a văzut precis cine l-a lovit pe V.Lozovanu;

- martorului D.Cortac, care a lămurit că la 20.04.2013, pe la orele 22.00, împreună cu colegii de universitate au ieșit în oraș, în regiunea magazinului „Floribeli” de ei s-a apropiat V.Covîla, s-a iscat un conflict pe motiv că acesta vorbea în limba rusă, în rezultatul căruia acesta l-a aruncat pe V.Lozovanu peste umăr, care a căzut și a fost ridicat cu ajutorul lor, în conflict s-a mai implicat și prietenul inculpatului;

- martorului T.Socolovscaia, care a indicat că pe V.Covîlă îl cunoaște, deoarece frecventează jocurile de noroc unde dînsa lucrează, în acea seară a auzit că niște băieți discutau cu V.Covîla în română, dar acesta răspundea în rusă, nu a auzit ca cineva să-l amenințe că îl va bate;

- și actele cauzei - procesele-verbale de audiere a părții vătămate, de recunoaștere a persoanei după fotografie, de confruntare între partea vătămată și bănuiții V.Covîla și V.Gospodarenco, raportul de constatare medico-legală din 16.05.2013, raportul de expertiză medico-legală din 22.05.2013, procesul-verbal de audiere a expertului, conținutul cărora confirmă faptul săvîrșirii de către inculpați a infracțiunii de huliganism și vătămării intenționate grave a integrității corporale și a sănătății.

Conținutul probelor menționate mai sus, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, confirmă cu certitudine săvîrșirea de către inculpați a faptelor imputate, care întrunesc elementele infracțiunii de huliganism și a vătămării intenționate grave a integrității corporale și a sănătății, adică atît latura obiectivă, cît și cea subiectivă a acestor infracțiuni, deoarece aceștia, fiind în loc public, prin acțiunile lor, intenționat au încălcat grosolan ordinea publică, în prezența mai multor persoane, participînd la cauzarea vătămărilor corporale grave părții vătămate.

Concluzia instanțelor de fond privind vinovăția inculpaților în săvîrșirea infracțiunilor imputate, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată, deoarece cert s-a constatat că V.Covîla și V.Gospodarenco în afară de încălcarea ordinii publice, au aplicat violență asupra părții vătămate V.Lozovanu, căruia i-au cauzat vătămări corporale grave.

Astfel, din conținutul hotărîrilor atacate rezultă că instanțele de judecată corect au constatat faptele și circumstanțele săvîrșirii infracțiunilor incriminate inculpaților în baza art.287 alin.(2) lit.b) și art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-se concluzia de vinovăție prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurenți.

Argumentele recurenților, precum că instanțele de fond eronat au apreciat probele cauzei, și anume că numai declarațiile părții vătămate au fost puse la baza sentinței, precum și că declarațiile martorilor D.Ceban, P.Gheorghelaș, D.Cortac urmează a fi apreciate critic, deoarece erau împreună cu partea vătămată și au depus declarații în beneficiul acestuia, ascunzînd careva momente din cele întîmplate, nu pot fi reținute, deoarece aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu pot constitui temei pentru recurs. Mai mult, aceste argumente au fost invocate și în apel, iar instanța de apel, examinîndu-le în ansamblu, conform art.413 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra lor în decizie (f.d.186-196).

Astfel, Colegiul penal reține că solicitările recurenților privind achitarea lor, nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpați în comiterea infracțiunilor imputate, este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului său la apărare.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, iar temei pentru casarea acesteia lipsesc.

La aplicarea pedepsei instanțele de fond just au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana inculpaților, circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, aplicîndu-le

acestora o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunilor normelor penale în baza cărora au fost declarați vinovați, cu respectarea prevederilor art.61,76-78 Cod penal.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpații V.Covîla și V.Gospodarenco, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpații Covîla Vladimir și Gospodarenco Vasile, împotriva sentinței Judecătorei Orhei din 23 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2014, în propria lor cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 05 noiembrie 2014.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun